

HOROR S DRÁKULOU

Jela jsem se svojí rodinou kempovat, táta navrhl, abychom stanovali v kempu, který je blízko hradu. Když jsme do toho kempu přijeli, zapnula jsem telefon a zkusila jsem najít signál a nebo WI-FI, nenašla jsem, byla jsem úplně odtržená od civilizace. Když už byl večer, mně se chtělo už spát. Šla jsem za mamkou a řekla jsem jí, že jsem unavená a že si jdu lehnout.

Když jsem šla tou uličkou, která byla mezi stany, najednou jsem slyšela divný zvuk, bylo to něco, jako by někdo z lesa křičel. Šla jsem se tam podívat. Nikdo tam nebyl, ale místo toho jsem viděla malé blikající světýlko, tak jsem si řekla, že se tam zajdu podívat. To světýlko mě dovedlo až k zřícenině, kterou jsem vůbec neznala a ještě nikdy ji neviděla. Byla jsem zvědavá, takže jsem pokračovala v následování světélka. Světélko končilo a já nevěděla, kam dál.

Najednou se otevřely dveře, z kterých vycházelo světlo, a řeklo mi to, ať vejdu dál. Bylo to divné, protože ty dveře tam nebyly, ale protože jsem byla opět zvědavá, vstoupila jsem. Když jsem vstoupila a dveře se za mnou zavřely, lekla jsem se a otočila a tam stál nějaký chlápek, který měl na sobě černé oblečení a černý plášť. Koukala jsem na něj, jako bych byla v šoku. A taky že jsem v šoku byla! Ten chlápek měl hrozně bledý obličej, a když otevřel pusku, ukázal tesáky. Řekla jsem si pro sebe: „A do háje, musím rychle pryč!“ a on mi řekl, že nikam nepůjdu, jako by mi četl myšlenky. I na to mi odpověděl, řekl, že umí číst myšlenky a ať se o nic nepokouším.

Chtěla jsem zdrhnout, ale jak? U dveří stojí on a další dveře a ani okna tam nebyly. Zeptala jsem se toho chlápka, kdo je a co po mně chce, odpověděl, že je upír a že chce moji krev. Zeptala jsem se, proč zrovna tu moji a on opět odpověděl, že mu ta moje nejvíc voněla, a proto poslal světélko, které mě za ním přivede. Chtěla jsem křičet, ale najednou jako by mi ztvrdla pusa a nemohla jsem nic říct a ani se na nic toho upíra zeptat. Pomalu se ke mně blížil a já jsem couvala, protože jsem věděla, co chce udělat, ale on byl pořád blíž a blíž a já jsem už ani couvat nemohla a řekla jsem si v duchu, co se mnou bude? A on mi opět odpověděl, řekl, že ze mě zbude jenom tělo! Řvala jsme, ale ono to pořád nešlo a on už byl u mě a najednou mě objal a kousnul do krku.

Najednou jsem se vzbudila a všichni byli okolo mě. Zeptala jsem se, co se to se mnou stalo, a oni mi řekli, že když jsem šla do stanu si lehnout, tak že jsem z ničeho nic omdlela mezi stany, a že když šli také už spát, tak mě tam našli, a pak že jsem se vzbudila.

Byla jsem šťastná, že to nebyla realita, ale že to byl jenom pouhý sen! Už nikdy nepůjdu sama mezi stany!